

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Canticum Debboræ. Qui sponte obtulistis. ex Iudic. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

CANTICVM

DEBBORAE Prophetidis.

Iudic. 5. cap.

Qui sponte obrulistis de Israëli animas vestras ad periculum, benedicite Domino.

*a Carmen hoc Debbo-
ra ad ci-
tharam de-
cantavit.
Carminis
character
est planè
Lyricus.
b Sëir, &
Pharan,
montes
sunt Ara-
bia Petraa.*

Audite Reges, auribus percipite Principes: Ego sum, ego sum quæ Domino cannam; *a* psallam Domino Deo Israëli.

Domine cum exires de *b* Sëir, & transires per regiones Edom, terra mota est, cælique ac nubes distillauerunt aquis.

Montes

A R G V M E N T V M.

Interempto manu feminæ Chananæorum
duce Sifarâ , profligatisque eius copijs,
DEBBORA Prophetis DEO VICTORIÆ
AUCTORI hanc Odam Eucharisticam
admodulatur.

VOs quibus certo capitis periclo
Isaci sanguis stetit ista laurus,
Numini mecum bona gratulantes
Dicite verba.

Dux ego vobis , ego dux præibo;
Barbitō vates ego grandiore,
Quâ Deo fas est meritum referre,
Ordinar hymnum.

Principes Regesque fauete linguis,
Maximus dum mi Deus Optimusque
Dicitur , qui res inbet Israëlī
Ire secundas.

Sëir , intonsus Paraniq̄ue vertex
Testis est , quâ vi , quibus ultor armis
Huc anos olim Deus è Canopi
Transtulit aruis.

Montes fluxerunt à facie Domini, & Sinai à facie Domini Dei Israël.

In diebus Samgar filij Anath, in diebus Iahel, quieuerunt semitæ: & qui ingrediebantur per eas, ambulauerunt per calles deuios.

Cessauerunt fortes in Israël, & quieuerunt: donec surgeret Debbora, surgeret mater in Israël.

Noua bella elegit Dominus, & portas hostium ipse subuertit: clypeus & hasta si apparuerint in quadraginta millibus Israël.

Non Idumæi potuere montes
 Illius præsens tolerare Numen,
 Sed fatifcentes tremuere ab imis
 Funditus antris.

Vt Dei sensit propiora terris
 Ora, sudoris simul imbre fluxit,
 Et fuit tanto sibi visus impar
 Sina calori.

Rektor Hebrææ Deus alme plebis,
 Cesserit nostris modò quòd Iabinus
 Copijs, hoc esse tui fatemur
 Muneris omne.

Non enim Samgar potuit cauere
 Ne vias hostis Syrus obsideret,
 Et iugum segnes Abrahæ doceret
 Ferre nepotes.

Prò pudor! gentis malè feriate
 In quater denis nequit inueniri
 Millibus vir qui clypeum capessat,
 Vllus & hastam:

Deboraham donec Deus aduocaret
 Imperi rebus propè corruentis;
 Femina partes dedit Israël
 Probra piandi.

Hos Deus lusit sine more ludos,
 Et nouo exemplo noua bella gessit:
 Quò triumphales sibi vendicaret
 Solus honores.

Cor meum diligit Principes Israël : qui propriâ voluntate obtulistis vos discrimini, benedicite Domino.

Qui ascenditis super nitentes asinos, & sedetis in iudicio, & ambulatis in viâ, loquimini.

Vbi collisi sunt currus, & hostium suffocatus est exercitus, ibi narrentur iustitiæ Domini & clementia in fortes Israël : tunc descendit populus Domini ad portas, & obtinuit principatum.

Surge, surge Debbora, surge, surge, & loquere canticum : surge Barac, & apprehende captiuos tuos fili Abinoem.

Saluatæ sunt reliquiæ populi, Dominus in fortibus dimicauit.

Debitas ergo Domino referte
 Principes Iudæ, mea cura, grates:
 Aleam quotquot subiistis huius
 Sponte duelli.

Tuque qui mulâ veheris nitenti
 Scriba, paulisper fora rauca linque;
 Nuntios letos age consulenti
 Dicitur turba,

Ciuitas omnis sciat, Israël
 Iudici summo placuisse causam,
 Hostibus pœnas sciat irrogatas
 Esse proteruis,

Versa narrentur Chananea retrò
 Castra, & obtriti subitâ ruinâ
 Sifaræ currus, tumidoque mersum
 Agmen in amne.

Dic & Hebrææ patuisse publi
 Urbium portas, ubi iura quondam
 Dixit infelix folio Iabinus
 Pulsus auito.

Euge, qui bello meruere laudem,
 Sume venturis memorare seclis
 Si quid æternæ canis approbandum
 Debbora fama.

Inter Heroas mihi iure princeps
 Huc ades Regum domitor Barace:
 Te catenatus gradiatur ante
 Hostis ouantem.

Ex Ephraim deleuit eos in Amalec , & post eum ex Benjamin in populos tuos ô Amalec : de Machir Principes descenderunt, & de Zabulon , qui exercitum ducerent ad bellandum.

Duces Issachar fuere cū Debborâ, & Barac vestigia sunt secuti, qui quasi in præceptis ac barathrum se discrimini dedit: diuiso cōtra se Ruben, magnanimorum reperta est contentio.

Quare habitas inter duos terminos , vt audias sibilos gregum ? diuiso contra se Ruben, magnanimorum reperta est contentio.

Galaad trans Iordanem quiescebat , & Dan vacabat nauibus : Aser habitabat in litore maris , & in portibus morabatur.

Zabulon verò & Nephthali obtulerunt animas suas morti, in regione Merome.

Venerunt Reges & pugnauerunt , pugnauerunt Reges Chanaan in Thanach iuxta aquas Mageddo , & tamen nihil tulere prædantes.

Nec meis indictus erit Camœnis
Beniamin pulchra soboles Rachelis,
Prælijs andax, Amalechiorum
Nuperus horror.

Debet acceptam quoque plebs salutem,
Ferre præstanti iaculis Ephremo:
Huius insignis manet & Machirum
Gratia facti.

Posteros non Issacharis tacebo,
Qui per hostiles cuneos Baracum
Prodigum vitæ comites fuerunt,
Usque secuti.

Si rogas cur his Rubenita desit;
Ille Iordanis pecus amne lotum
In Galadinos amat otiosus
Ducere colles.

Institor Danus, cupidusque lucri,
Nauibus totus vacat instruendis;
Nec suâ cines operâ tuendos
Suscipit Aser.

Non latet, non sic Zabulone cretus
Cessat; adiungit sibi Nephthalitas:
Eligunt castris iuga saltuosi
Firma Thabori.

Emulos contra Chananitis ora
Suscitât Reges; & in arma mittit,
Qui tegunt, latè Megidonis vdam
Milite vallem.

Hinc

De cælo dimicatum est contra eos : stellæ
manentes in ordine & cursu suo, aduersus
Sisaram pugnaverunt.

Torrens Cison traxit cadauera eorum, torrens
Cadumim, torrens Cison : conculca
anima mea robustos.

Vngulæ equorum ceciderunt, fugientibus
impetu, & per præceps ruentibus fortissimis
hostium.

Maledicite terræ Meroz, dixit Angelus
Domini : maledicite habitatoribus eius, quia
non venerunt ad auxilium Domini, in adiu-
torium fortissimorum eius.

Bene-

Hinc mares atque hinc animos tubarum
 Clangor admixtus lituis laceffit:
 Dura collatis ineunt, utrimque
 Prælia signis.

O Deo dilectæ nepos Iacobi,
 In tuas partes nimio favore
 Astra concedunt: tibi fœderatus
 Militat æther.

Sidus è celi statione lænum
 Sisaram consternat; eo timore
 In pedes sese temerè relictis
 Abijcit armis.

Par stupor cunctos equites, equosque
 Attonat, se præcipites ab altis
 Dant ingis: Cison rapidis cadentes
 Excipit undis.

Corporum quantos vehit hic acervos
 Auctus hostili fluvius cruore?
 Amne quot pronò galeas Cadumim
 Voluit inanes?

Quàm iuvat passim super insepultos
 Ire Phœnices? Age glorioso
 Debbora insultans pede * Barbarorum
 Funera calca.

Sed quid infidæ populo Merosæ
 Imprecer? Nomen iubet execrari
 Illius, qui me monitor futuri
 Spiritus afflat.

* Barbari
 apud He-
 bræos crāt
 omnes, qui
 linguâ sa-
 crâ non
 vterentur.

Ergo

Benedicta inter mulieres Iahel vxor Habe
Cinai, & benedicatur in tabernaculo suo.

Aquam petenti lac dedit, & in phiala
principum obtulit butyrum.

Sinistram manum misit ad clauum,
dexteram ad fabrorum malleos, percussit
que Sisaram quærens in capite vulneri lo-
cum, & tempus validè perforans.

Inter pedes eius ruit: defecit, & mortuus
est: voluebatur ante pedes eius, & iacebat
exanimis & miserabilis.

Per fenestram respiciens, ululabat ma-
eius: & de cœnaculo loquebatur: Cur mor-
ratur regredi currus eius? quare tardauerunt
pedes quadrigarum illius?

Vna sapientior ceteris vxoribus eius,
focui verba respondit:

Foris

Ergo nos spectauerit è propinquo
 Illa pugnantes? nec opem Israël
 Miserit? non sic id abibit illi

Crimen inultum.

Sis nurus felix precor inter omnes,
 Sint tibi tentoria fausta, Iabel:
 Sub quibus fidas sibi dam latebras

Sisara querit;

Poculo lactis datus in soporem
 Nominis tanti cadit Imperator,
 Non viri dextrâ, neque militaris

Cuspide teli:

Malleo clauum mulier trabalem,
 Vulneri sortita locum, sub aurem
 Egit, & nisu valido iacentis

Tempora fixit.

Ille victricis moriens puellæ
 Ad pedes, fœdè ruit aduolutus.
 „ Exitus vitæ manet is superbos

„ Morsque pudenda.

* I! parens, i nunc vigil è fenestrâ
 Sisara observa redeantne currus:
 Cur sua, clamas, piger ille matris
 Vota moratur?

* Sarca-
 smus ele-
 gans.

Mitte pro nato pia mater istam,
 Quam geris curam; valet, & triumphat:
 Vna, respondit, sapere inter omnes
 Visa puellas:

Diuidit

Forſitan nunc diuidit ſpolia, & pulcherri-
ma feminarum eligitur ei: veſtes diuerſorum
colorum Siſaræ traduntur in prædam, & ſu-
pellex varia ad ornanda colla congeritur.

Sic pereant omnes inimici tui Domine
qui autem diligunt te, ſicut Sol in ortu ſuo
ſplendet, ita rutilent.

Diuidit preda, vt opinor; illi
 Virginum pulcherrima mancipatur:
 Sisaram parto reducem triumpho
 Leta videbis.

Sic malos omnes mala fata perdant:
 At boni porrò magis enitefcant
 Ac magis; cœu Sol roseo diei
 Splendet in ortu.

D ARGV-